

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА М. МИТАНКИНА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разглежда докладваното от ЛОРА М. МИТАНКИНА Административно наказателно дело № 20231110207109 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Г. Т. Г. срещу наказателно постановление № 699919-F701062/18.04.2023г., издадено от директор на офис „Център“ при ТД на НАП – София, с което на основание чл. 80а, ал. 1 Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 45400 /четиридесет и пет хиляди и четиристотин/ лева за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. “б” от ЗДДФЛ.

В жалбата се оспорва издаденото наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Излагат се твърдения, че преведените на 27.10.2021 г. от страна на жалбоподателя по сметка на дружеството „МИДУЕСТ“ ООД, ЕИК 131567722 парични средства в размер на 454 000.00 лева представляват допълнителни парични вноски, направени от него в качеството на съдружник на основание чл. 134 от Търговския закон (ТЗ) във връзка с решение на Общото събрание, взето на 02.08.2021 г., а не представлява предоставена сума по договор за заем, както е приел наказващият орган, поради което и жалбоподателят не е следвало да декларира същата на основание чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ за 2021 г. На следващо място жалбоподателят се позовава на Разяснение № 91-00-95/24.02.2010 г. на изпълнителния директор на НАП. Поради тези съображения жалбоподателят счита, че не е извършил административно нарушение и моли за отмяна на оспореното наказателно постановление и присъждане на направените от него разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, в което е даден ход на съдебните прения,

жалбоподателят се представлява от адв. И, редовно упълномощен, който поддържа искането за отмяна на оспореното наказателно постановление по изложените в жалбата съображения, както и претенцията за присъждане на деловодни разноски в полза на жалбоподателя.

Процесуалният представител на въззиваемата страна моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно, отправя искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от насрещната страна разноски.

Софийски районен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.02.2023 г. в офис „Център“ при ТД на НАП - София била извършена проверка, възложена с Резолюция за възлагане на проверка № П-22221523020445-ОРП-001/30.01.2023 г. и въз основа на представени документи от жалбоподателя Г. Г. по реда на чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК в отговор на Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221523020445-040-001/30.01.2023 г., а именно: Писмени обяснения от 31.10.2023 г., Договор за заем от 05.10.2021 г. и Договор за ипотечен кредит от 15.10.2021 г.

В хода на проверката било установено, че на 05.10.2021 г. между Г. Т. Г. – заемодател, и „МИДУЕСТ“ ООД, с ЕИК 131567722 – заемополучател, бил сключен договор за паричен заем, по силата на който заемодателят предава в собственост на заемателя сумата от 550 000, 00 лв., на следните траншове: сумата от 454 000,00 лв. в срок до 30.10.2021 г.; сумата от 30 000,00 лв. в срок до 30.07.2022 г.; сумата от 75 000,00 лв. в срок до 30.09.2022 г.; сумата от 45 000,00 лв. в срок до 30.10.2022 г. В договора било уговорено заплащане на лихва с годишен лихвен процент от 2,5 на сто. Срокът за погасяване на заема бил до 30.05.2025 г.

От представените на контролните органи банкови извлечения от банковата сметка в лева на „МИДУЕСТ“ ООД, открита в банка ДСК ЕАД, се установило, че в изпълнение на договора за заем Г. Г. извършил паричен превод по същата сметка на 27.10.2021 г. за сумата от 454 000,00 лева.

Видно от справка - извлечение от счетоводна сметка № 493 на заемателя „МИДУЕСТ“ ООД, предоставеният заем е бил отчетен, като част от счетоводната отчетност на дружеството, като през 2021 г. няма възстановени заемни средства. Поради това невъзстановеният остатък по заема, предоставен от заемодателя Г. Г. на заемателя „МИДУЕСТ“ ООД, към 31.12.2021 г. бил в размер на 454 000,00 лева.

От извършената проверка на подадената от жалбоподателя Г. Г. годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2021 г. с вх. № 2215И0356264/29.03.2022 г. било констатирано, че същият не е декларирал непогасената част от предоставените от него парични средства по горесцитирания Договор за заем от 05.10.2021 г. в размер на 454 000,00 лева към 31.12.2021 г. в нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/.

На 06.03.2023 г. жалбоподателят Г. Г. представил в офис „Център“ при ТД на НАП – София Протокол с Решение на Общото събрание на „МИДУЕСТ“ ООД от 02.08.2021 г., с което съдружниците се задължават да направят допълнителни парични вноски, констативен протокол, с който

съдружниците приемат, че сумата от 454 000,00 лева, внесена по банкова сметка на „МИДУЕСТ“ ООД ще се счита за внесени допълнителни парични вноски от всеки от съдружниците, както и Анекс към договор за заем от 05.10.2021 г., с който страните договарят да отпадне задължението за заплащане на уговорената с договора лихва, като се променя и падежът – от 30.05.2025 г. на 05.11.2033 г.

На база на установеното от проверката на 29.03.2023 г. свидетелят В. Ц. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – София, съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение № F701062, като квалифицирал нарушението по чл. 50, ал. 1, т. 5, б. “в” от ЗДДФЛ. Актът бил съставен в присъствието на упълномощено от жалбоподателя лице, на което бил предявен и връчен срещу подпис. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН жалбоподателят депозирал възражение срещу АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН на 18.04.2023 г. било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 80а, ал. 1 ЗДДФЛ на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 45 400 /четиридесет и пет хиляди и четиристотин/ лева, за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. “б” от ЗДДФЛ.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля В. Ц. В. – актосъставител, както и приобщените по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН писмени доказателства - Договор за заем от 05.10.2021 г., Договор за ипотечен кредит от 15.10.2021 г., Оборотна ведомост на „МИДУЕСТ“ ООД Извлечения от банкова сметка, писмена кореспонденция между страните, Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП.

Съдът не кредитира представените от жалбоподателя Протокол с Решение на Общото събрание на „МИДУЕСТ“ ООД от 02.08.2021 г., Констативен протокол от 05.11.2021 г., както и Анекс към договор за заем от 05.10.2021 г., като намира, че същите са съставени за целите на административнонаказателното производство, с цел да обслужат защитната теза на жалбоподателя и да бъдат избегнати последиците от допуснатото административно нарушение. До този извод съдът достигна, като съобрази момента, в който са депозирани посочените документи – едва на 06.03.2023 г., докато в предходната кореспонденция между жалбоподателя и контролните органи жалбоподателят е представил само договора за заем и договор за ипотечен кредит и не е споменал нищо в насока, че отношенията по предоставената от жалбоподателя на 27.10.2021 г. сума в размер на 454 000,00 лева, са различни от тези по Договора за заем от 05.10.2021 г. В самия договор за заем също не се споменава нищо за допълнителни парични вноски, нито че същият се сключва в изпълнение на решение на Общото събрание на дружеството „МИДУЕСТ“ ООД. На следващо място следва да се има предвид, че решението на ОС по чл. 134, ал. 1 ТЗ за задължаване на съдружниците в ООД да направят допълнителни парични вноски би било достатъчно правно основание за възникване на такова задължение и извършване на такова плащане, поради което ако отношенията биха били действително такива, то сключването и на договор за заем с предмет същата сума, представляваща допълнителни парични вноски и то само с единия от

съдружниците, противоречи на всякаква житейска и правна логика. В тази връзка несъстоятелно и недоказано според съда е и съображението на жалбоподателя, изложено в писмените възражения по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, че договорът за заем бил съставен поради изискване на обслужващата банка да бъде посочено основание за превода. Съмнение в достоверността на представеното Решение на ОС на „МИДУЕСТ“ ООД буди и липсата на срок за внасяне на допълнителните парични вноски, както и за връщането им на съдружниците. Заслужава да се отбележи също така и че никой от коментираните документи не се ползва с достоверна дата, поради което и не би могло несъмнено да се приеме, че същите са съставени именно на посочените в тях дати. Предвид изложеното съдът счита за недостоверни коментираните Протокол с Решение на Общото събрание на „МИДУЕСТ“ ООД от 02.08.2021 г., Констативен протокол от 05.11.2021 г. и Анекс към договор за заем от 05.10.2021 г. и поради това ги изключи от доказателствената съвкупност и не ги ползва при формиране на свободното си вътрешно убеждение по фактите.

Останалите писмени доказателства, както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля В. В. единно и непротиворечиво изграждат възприетата от съда фактическа обстановка, с оглед на което и съдът ги кредитира в цялост.

При така установената фактическа обстановка съдът от правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от процесуално легитимирана страна в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, който подлежи на обжалване. По същество жалбата е неоснователна.

Съдът счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакуваното наказателно постановление. В тази връзка съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи по смисъла на чл. 85, ал.1 и ал.2 от ЗДДФЛ и приложената към материалите на делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП. Спазени са и давностните срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Спазена е предвидената от закона писмена форма и задължителни реквизити по смисъла на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Спазени са и изискванията на чл. 57 и 58 от ЗАНН, налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на наказателното постановление. Констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН и НП.

Според сочената за нарушена норма на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. “б” от

ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за предоставените/получените парични заеми, както следва: непогасените към края на данъчната година остатъци от предоставени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, ако размерът на тези остатъци общо надхвърля 40 000 лв.

След анализ на доказателствената съвкупност по делото съдът намира за безспорно доказано, че жалбоподателят Г. Т. Г. е осъществил от обективна и субективна страна елементите от състава на горепосоченото административно нарушение, тъй като в качеството си на данъчно задължено лице по ЗДДФЛ не е изпълнил задължението си да декларира в подадена в съответната териториална дирекция на НАП по постоянен адрес съобразно чл. 50, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ годишна данъчна декларация, дължима за 2021 г. непогасената част от предоставените от него на „МИДУЕСТ“ ООД парични средства по Договор за заем от 05.10.2021 г., доколкото размерът ѝ надхвърля 40 000 лв. – заетата сума е в размер на 454 000,00 лева, като заемополучателят не е погасил никаква част от заема, т.е. непогасеният остатък към 31.12.2021 г. също е в размер на 454 000,00 лева.

Според санкционната разпоредба на чл. 80а, ал.1 от ЗДДФЛ физическо лице, което, като е задължено, не декларира или невярно декларира информацията по чл. 50, ал. 1, т. 5 , се наказва с глоба в размер 10 на сто от недеklarираните суми. При индивидуализиране размера на глобата за така извършеното нарушение АНО правилно е определил същата в предвидения в закона размер, поради което за съда не съществува възможност за ревизиране на наложеното наказание.

Случаят според съда не следва да бъде квалифициран като маловажен такъв по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, доколкото нарушението по чл. 50, ал. 1, т. 5 б. „в“ от ЗДДФЛ не се характеризира в конкретиката на настоящия казус с по – ниска обществена опасност от други прояви от този вид, нито пък са налични никакви изключителни или многобройни смекчаващи административнонаказателната отговорност обстоятелства, които да налагат и нейното отпадане при осъществен състав на административно нарушение.

Предвид всичко гореизложено при законосъобразно водено административнонаказателно производство и при безспорно установено нарушение от страна на санкционираното лице обжалваното наказателно

постановление следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора с оглед разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН е основателно искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Ето защо и на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 9, вр. ал. 2, т. 5 ЗАНН,
Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 699919-F701062/18.04.2023г., издадено от директор на офис „Център“ при ТД на НАП – София, с което на основание чл. 80а, ал. 1 ЗДДФЛ на Г. Т. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 45400 /четиридесет и пет хиляди и четиристотин/ лева за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. “б“ ЗДДФЛ.

ОСЪЖДА Г. Т. Г., ЕГН *****, да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за съдебното производство

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____